

Sygnatura akt III K 173/17

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Fryderyk Kwiatek

Protokolant: Anna Mendelska

przy udziale Małgorzaty Czajkowskiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniach 17 października 2017r. i 19 października 2017r.

sprawy A. O.

syna P. i J. z domu T.

urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 09 września 2013r. sygn. akt IIK 588/13 za czyny z art. 157§2 kk i inne popełnione w dniu 14 marca 2013r. na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015r.,
2. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 12 marca 2015r. sygn. akt IIIK 1074/14 za czyn z art. 157§1 kk popełniony w dniu 20 lipca 2014r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby,
3. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 18 kwietnia 2016r. sygn. akt IIIK 956/15 za czyny z art. 279§1 kk popełnione w dniu 12 lipca 2015r. na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności i 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,
4. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 15 kwietnia 2016r. sygn. akt IIIK 983/15 za czyny z art. 279§1 kk i inne popełnione w dniu 22 sierpnia 2015r. i inne w warunkach art. 91 § 1 k.k. na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 lat ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym,
5. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 23 lutego 2017 roku sygn.. akt III K 1031/16 za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 lipca 2016 roku na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności i za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 lipca 2016 roku na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 miesięcy pozbawienia wolności,
6. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 30 marca 2017 roku sygn.. akt III K 593/16 za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 15 grudnia 2015 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności i czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 275 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 26 grudnia 2015 roku na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 5 lat pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i art. 87 § 1 k.k. i art. 89 § 1a i § 1b k.k. łączy skazanemu A. O. karę łączną 5 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt 6 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt 2 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, po przyjęciu, że kara ta odpowiada karze 5 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, karę 1 miesiąca pozbawienia wolności i 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt 3 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, po przyjęciu, że kara 4 miesięcy ograniczenia wolności odpowiada karze 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 2 lat ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt 4 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, po przyjęciu, że kara 2 lat ograniczenia wolności odpowiada karze roku pozbawienia wolności, i wymierza mu karę łączną 7 (siedem) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w części obejmującej wyroki opisane w pkt 1 i 5 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego,

III. pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 63§1 k.k. i art. 577 k.p.k. okres kary pozbawienia wolności odbytej przez skazanego w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 956/15 od 2 czerwca 2016 roku do 2 lipca 2016 roku, okres kary pozbawienia wolności odbytej przez skazanego w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 983/15 od 5 listopada 2016 roku do 27 lutego 2017 roku i okres pozbawienia wolności zaliczony na poczet tej kary od 2 lipca 2016 roku do 6 września 2016 roku zalicza na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej niniejszego wyroku łącznego,

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. B. z Kancelarii Adwokackiej w W. kwotę 472,32 zł (czteryście siedemdziesiąt dwa złote trzydzieści dwa grosze) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji,

VI. zwalnia skazanego od poniesienia kosztów sądowych, zaliczając wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 173/17

UZASADNIENIE

W piśmie z 3 czerwca 2016 roku Dyrektor Aresztu Śledczego w W. wskazał na możliwość wydania wyroku łącznego wobec skazanego A. O. związaną z wprowadzeniem do wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt III K 956/15, Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 983/15 i Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn.. akt II K 588/13. W innym piśmie, wniesionym do Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w dniu 17 marca 2017 roku, Dyrektor Aresztu Śledczego zasygnalizował potrzebę objęcia wyrokiem łącznym kary wymierzonej skazanemu w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 1031/16.

Sąd ustalił, że A. O. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 09 września 2013r. sygn. akt IIK 588/13 za czyny z art. 157§2 k.k. i inne, popełnione w dniu 14 marca 2013r. , na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, zarządzoną do wykonania postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015r. Skazany odbył tę karę w całości w okresie od 27 lutego 2017 roku do 25 sierpnia 2017 roku.

A. O. został także skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 12 marca 2015r. sygn. akt IIIK 1074/14 za czyn z art. 157§1 k.k., popełniony w dniu 20 lipca 2014r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Kara nie została dotąd zarządzona do wykonania.

Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2016r. sygn. akt IIIK 956/15 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał A. O. za czyny z art. 279§1 k.k., popełnione w dniu 12 lipca 2015r., na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności i karę 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Skazany odbył karę pozbawienia wolności w okresie od 2 czerwca 2016 roku do 2 lipca 2016 roku, jednak do tej pory nie odbył, choćby w części, kary ograniczenia wolności.

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2016r. sygn. akt IIIK 983/15 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał A. O. za czyny z art. 279§1 k.k., popełnione w dniu 22 sierpnia 2015r. w warunkach art. 91 § 1 k.k. na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 lat ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Skazany odbył karę łączną pozbawienia wolności w okresie od 5 listopada 2016 roku do 27 lutego 2017 roku, jednak do tej pory nie odbył, choćby w części, kary łącznej ograniczenia wolności.

Wyrokiem z dnia 23 lutego 2017 roku sygn.. akt III K 1031/16 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał A. O. za czyn z art. 226 § 1 k.k., popełniony w dniu 12 lipca 2016 roku, na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności i za czyn z art. 190 § 1 k.k., popełniony w dniu 12 lipca 2016 roku, na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 miesięcy pozbawienia wolności. Skazany rozpoczął odbywanie kary łącznej w dniu 25 sierpnia 2017 roku. Termin zakończenia wykonywania kary został ustalony na 24 października 2017 roku.

Po raz ostatni A. O. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 30 marca 2017 roku sygn.. akt III K 593/16 za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 15 grudnia 2015 roku, na karę 3 lat pozbawienia wolności i czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 275 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 26 grudnia 2015 roku, na karę 4 lat pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu połączył rzeczone kary i wymierzył skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności,

Dowód: - akta III K 956/15 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

- akta II K 588/13 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

- akta III K 1074/14 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 983/15 k. 3

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt II K 1031/16 k. 10-12

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 593/16 k. 215-217

- informacja o karalności k. 213-214

- opinia o skazanym k. 210-211.

Zachowanie skazanego w zakładzie karnym zostało ocenione jako naganne. Skazany dwukrotnie doprowadził do bójki ze współosadzonymi. W relacjach z przełożonymi pozostaje postawę regulaminową, co przejawia się w tym, że w razie decyzji rozbieżnej z jego oczekiwaniami zapowiada bliżej nieokreślone radykalne działania i z dużym oporem wykonuje polecenia. Skazany, podważa kwalifikacje i autorytet przełożonych. Niejednokrotnie ucieka się do szantażu i w ten sposób stara się wywrzeć presję na przełożonych i wpłynąć na ich decyzje. Ze względu na wysoki stopień demoralizacji skazany nie jest podatny na oddziaływanie resocjalizacyjne i wychowawcze. Postrzegany jest jako osoba wybuchowa, skłonna do impulsywnych, trudnych do przewidzenia reakcji. Skazany posługuje się szantażem, stara się manipulować przełożonymi, i pozostaje odporny na sugestie wskazujące racjonalne rozwiązywanie konfliktu. Skazany nie utrzymuje porządku i czystości w miejscu zakwaterowania i nie dba o higienę osobistą, co stanowi przyczynę konfliktów ze współosadzonymi i powód zmiany celi bądź składu osobowego celi. Skazany stwarza liczne problemy

natury wychowawczej. Demonstruje lekceważący stosunek wobec przełożonych i obowiązujących go przepisów. Skazany został jeden raz nagrodzony, podczas gdy ośmiokrotnie został ukarany.

Dowód: - opinia o skazanym k. 210-211.

Sąd zważył nadto, co następuje:

Przepis art. 569 § 1 k.p.k., w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku, stanowi, że jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Przywołane unormowanie odsyła do przepisów o karze łącznej zawartych w art. 85 i następnych kodeksu karnego. Jednocześnie, przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw stanowi, że przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny (traktujących o karze łącznej) nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie wspomnianej ustawy zmieniającej ustawę – Kodeks karny i niektóre inne ustawy. Większość wyroków podlegających badaniu uprawomocniła po 1 lipca 2015 roku, dlatego Sąd przyjął, że zachodziła potrzeba, o której stanowił wspomniany przepis i zastosował przepisy o karze łącznej w brzmieniu nadanym przez wspomnianą nowelę.

Przesłanki wymierzenia kary łącznej opisuje obecnie przepis art. 85 § 1 kk. Zgodnie z przywołanym rozwiązaniem, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Przepis art. 85 § 2 k.k. wskazuje, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Przepis art. 85 § 3 k.k. reguluje negatywnie możliwość wymierzenia kary łącznej, stanowiąc, że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Analizując dane o karalności skazanego oraz informację o odbywanych przez niego karach Sąd przyjął, że kary orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. III K 1074/14, III K 956/15, III K 983/15 i III K 593/16 zostały wymierzone w warunkach, które odpowiadały wymogom art. 85 k.k. Jak wynika z akt sprawy kara pozbawienia wolności orzeczona w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 956/15 została odbyta w okresie od 6 września 2016 roku do 21 września 2016 roku, ale skazany nie odbył jeszcze kary 4 miesięcy ograniczenia wolności orzeczonej obok tej pierwszej na podstawie art. 37b k.k. Podobnie, kara łączna pozbawienia wolności orzeczona w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 983/15 została odbyta w okresie od 5 listopada 2016 roku do 27 lutego 2017 roku, jednak skazany nie odbył jeszcze kary łącznej 2 lat ograniczenia wolności orzeczonej obok tej pierwszej zgodnie z art. 37b k.k. W czasie procedowania w przedmiotowej sprawie skazany odbywał karę orzeczoną w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 1031/16 i w dacie wydania wyroku (19 października 2017 roku) pozostawały do odbycia 4 dni tej kary. Wykonanie kary orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 593/16 zostało zaplanowane na okres od 24 października 2017 roku do 20 października 2022 roku. Kara orzeczona w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 1074/14 nie została dotąd zarządzona do wykonania. Czyny, za które A. O. został skazany w wymienionych wyżej czterech sprawach, zostały popełnione najpóźniej w grudniu 2015 roku, a więc na długo przed rozpoczęciem wykonywania pierwszej chronologicznie kary wymierzonej w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 956/15. W pozostałych dwóch sprawach, tj. w sprawie Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn.. akt II K 588/13 i w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn.. akt III K 1031/16 kary zostały wykonane, dlatego w myśl art. 85 § 2 k.k. nie można ich było połączyć z pozostałymi karami. Z tej też przyczyny Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w części obejmującej oba wymienione wyroki.

W myśl art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, gdzie karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zgodnie

z art. 87 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Przepis art. 89 § 1 k.k. stanowi jasno, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia każdego z tych przestępstw nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstw. W myśl art. 89 § 1b k.k. sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd miał na uwadze powyższe rozwiązania, łącząc kary ograniczenia wolności z karami pozbawienia wolności i kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia z karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W tym ostatnim przypadku Sąd miał na względzie zaawansowanie procesu demoralizacji skazanego, manifestowane konsekwencją z jaką skazany powracał do przestępstwa.

Skazany stoi przed perspektywą wieloletniego pozbawienia wolności. Sąd miał tę okoliczność na uwadze i nie tracił z pola widzenia, że skazany wydaje się odporny na oddziaływanie podejmowane wobec niego w zakładzie karnym. Z opinii przesłanej przez dyrektora Aresztu Śledczego w W. (swoją drogą wybitnie negatywnej) wynika, że skazany podważa autorytet przełożonych, demonstracyjnie lekceważy regulamin placówki penitencjarnej, wywołuje awantury z innymi osadzonymi, ucieka się do szantażu i manipulacji. W tej sytuacji wymierzeniu kary łącznej odpowiadającej najsurowszej karze jednostkowej sprzeciwiała się potrzeba dalszej resocjalizacji. O wymiarze kary łącznej zdecydował „dorobek” skazanego, regularnie powracającego do przestępstwa, znaczna długość okresu, na jaki zaplanowano dalszą resocjalizację oraz ostentacyjnie negatywny stosunek do powinności obowiązujących go w zakładzie karnym. Mając możliwość wymierzenia skazanemu kary łącznej w granicach od 5 lat pozbawienia wolności do 7 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd uznał, że kara łączna 7 lat pozbawienia wolności będzie wystarczająco surowa, by odnieść pożądany skutek. Taka kara nie będzie postrzegana przez skazanego jako swego rodzaju nagroda, ale jako realna dolegliwość, która zniechęci go do popełnienia kolejnych przestępstw, a być może także pozbawi złudzeń co do sensu dalszego demonstracyjnego lekceważenia obowiązków i agresywnego zachowania w zakładzie karnym. Wymierzenie takiej kary wpłynie na zapatrywania innych adresatów norm prawnych, skoro bez wątpienia utrwali (a części zapewne wpoi) przekonanie o potrzebie obowiązywania prawa i dolegliwościach stanowiących następstwo jego ciągłego naruszania.

Pozostałe orzeczenia w sprawach podlegających badaniu, nieobjęte przedmiotowym wyrokiem łącznym, Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

W myśl art. 63 § 1 k.k., stosownie do art. 577 k.p.k., Sąd zaliczył na poczet kary łącznej okresy pozbawienia wolności zaliczone na poczet kar połączonych rzeczonym wyrokiem i okresy odbytych dotąd kar orzeczonych w sprawach podlegających łączeniu.

Sąd miał na względzie, że skazany korzystał z pomocy udzielanej przez obrońcę z urzędu i że mocą wyroków Sądu odwoławczego należności przypadające adwokatowi wykonującemu powinności obrońcy w postępowaniu przed Sądami I instancji nie zostały prawomocnie zasądzone. Mając zatem na uwadze, że koszty pomocy prawnej nie zostały opłacone Sąd przyznał obrońcy należność w kwocie 472,23 zł, biorąc za podstawę wysokość stawki minimalnej ustalonej w § 17 ust. 5 rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Procedując na podstawie art. 623 kpk Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego uznając, iż jego obecna sytuacja, w szczególności dalsze pozostawanie w zakładzie karnym, sprawi, że wyłożenie rzeczonych kosztów nie będzie w ogóle możliwe.